

بسم الله الرحمن الرحيم

که څلور خصلتونه ولري، په دنيا کې به دې د هېڅ شي کمې نه وي

(ژباړه)

د امام احمد بن حنبل په مسند کې راغلي چې عبدالله بن عمرو له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه روايتوي، چې فرمايلي يې دي:

«أَرْبَعٌ إِذَا كُنَّ فِيكَ فَلَا عَلَيْكَ مَا فَاتَكَ مِنَ الدُّنْيَا: حِفْظُ أَمَانَةٍ، وَصِدْقُ حَدِيثٍ، وَحُسْنُ خَلِيقَةٍ، وَعِفَّةٌ فِي طُعْمَةٍ»

ژباړه: که څلور خصلتونه ولري، په دنيا کې دې د هېڅ شي کمې نشته دي: امانت ساتنه، رښتيا ويل، نېک اخلاق او حلاله ډوډۍ.

لومړی: امانت ساتنه

طبراني په «الاوسط» کتاب کې له عبدالله بن عمر څخه روايت کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا طَهْرَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ، إِنَّمَا مَوْضِعُ الصَّلَاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ».

ژباړه: څوک چې امانت نه ساتي، هغه ايمان نه لري او څوک چې اودس نه لري، لمونځ يې نه کېږي او څوک چې لمونځ نه کوي، دين نه لري. ځکه چې په دين کې لمونځ داسې حيثيت لري، لکه په بدن کې سر.

دویم: رښتيا ويل

صحيح مسلم له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت کړي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا»

ژباړه: رښتینولي باید غوره کړئ، ځکه صداقت او رښتینولي د نېکۍ پر لور هدايت کوي او نېکي بيا د جنت پر لوري؛ بنده تل رښتيا وايي او هڅه کوي چې رښتيا ووايي، تر دې چې نوم يې د الله سبحانه وتعالی

په نزد په صدیقینو کې ولیکل شي. له دروغو څخه ځانونه وساتئ، ځکه چې تاسو د فساد په لوري بیایي او فساد بیا د دوزخ په لوري هدایت کوونکی دی، په دغه حالت کې بنده تل دروغ وایي او هڅه کوي چې دروغ ووايي، تر دې چې نوم یې د الله سبحانه و تعالی په نزد دروغجن او کاذب ولیکل شي.

طبراني په «المعجم الکبیر» کتاب کې د کعب بن مالک رضي الله عنه کیسه بیانوي. کعب بن مالک رضي الله عنه یو له هغو دریو کسانو څخه و، چې العسرۃ غزا (د تبوک غزا) ته له تگ څخه یې سرغړونه کړې وه او وروسته الله سبحانه و تعالی بیا د هغه توبه قبوله کړه.

قَالَ كَعْبُ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ، وَإِنَّ مِنْ تَوْبَتِي إِلَى اللَّهِ أَنْ لَا أُحَدِّثَ إِلَّا صِدْقًا مَا بَقِيْتُ، وَاللَّهِ مَا أَعْلَمُ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ أَبْلَاهُ اللَّهُ فِي صِدْقِ الْحَدِيثِ مَا أَبْلَانِي مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَ»

ژباړه: کعب وویل: ای رسول الله صلی الله علیه وسلم! الله (سبحانه و تعالی) زه په رښتیا ویلو سره وژغورلم او د الله سبحانه و تعالی په نزد زما توبه دا وه چې له رښتیا پرته به پر ژبه بل هېڅ ونه وایم او کله مې چې دغه خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته بیان کړه، نو پر الله (سبحانه و تعالی) مې دې قسم وې، چې هېڅوک مې ونه لیدل چې الله (سبحانه و تعالی) دې زما غوندې په رښتیا ویلو سره ابتلا کړي وي او هیله لرم چې الله سبحانه و تعالی مې همداسې رښتیا ویونکی وساتي.

درېیم: نېک اخلاق

په دې اړه په «مَوَارِدِ الظُّمَانِ إِلَى زَوَائِدِ ابْنِ حِبَّان» کتاب کې د «بَابِ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الخُلُقِ» تر عنوان لاندې احادیث راغلي دي:

له عبدالله بن عمرو څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په یو مجلس کې ناست و او ویې فرمایل:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ يَقُولُهَا) قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»

ژباړه: ایا تاسو خبر نه کړم چې ما ته له تاسو څخه تر ټولو غوره کسان او د قیامت په ورځ تر ټولو نږدې کسان څوک دي؟ (درې ځله یې دا خبره تکرار کړه) ومو ویل: هو، موږ ته هم ووايه، ویې فرمایل: «په تاسو کې تر ټولو د غوره اخلاقو څښتن»

ابي ثعلبه خشي له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه روايت كوي چې ويې فرمايل:

«إِنَّ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي فِي الْآخِرَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَأَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي فِي الْآخِرَةِ»

أسوأكم أخلاقًا المتشدقون المتفيهقون الثرثارون»

ژباړه: ماته ستاسو تر ټولو غوره کس او د قیامت په ورځ تر ټولو نږدې کس هغه څوک دی، چې نېک اخلاق

ولري او ماته په تاسو کې تر ټولو ناوړه خلک او د قیامت په ورځ تر ټولو لرې کسان هغه څوک دي، چې

ډېرې خبرې کوي، لافي وهي او کبر کوي.

ابو هريره رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخِيَارِكُمْ" قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: "أَطْوَلُكُمْ أَعْمَارًا وَأَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»

ژباړه: ایا تاسو خبر نه کړم چې په تاسو کې غوره کس څوک دی؟ ويې ويل: هو، خبر مو کړه، ويې فرمايل:

هغه کس چې اوږد عمر او نېک اخلاق ولري.

له ابو درداء رضي الله عنه خخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«إِنَّ أَثْقَلَ مَا يَوْضَعُ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُلُقٌ حَسَنٌ وَإِنَّ اللَّهَ يَبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَدِيءَ»

ژباړه: تر ټولو دروند عمل چې د قیامت په ورځ به د مومن په تله کې اېښودل کېږي، نېک اخلاق دي او هر

بد ژبی او بې حیا کس د الله (سبحانه و تعالی) نه خونېږي.

عبدالله بن عمرو بن عاص وايي چې معاذ بن جبل رضي الله عنه د سفر اراده درلوده، نو رسول الله صلى الله

عليه وسلم ته راغی او ورته ويې ويل: اې د الله سبحانه و تعالی نبي! ماته نصيحت وکړه، رسول الله صلى الله

عليه وسلم ورته وفرمايل:

«اعْبُدِ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا" قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ زِدْنِي قَالَ: «إِذَا أَسَأْتَ فَأَحْسِنْ». قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ زِدْنِي

قَالَ: «اسْتَقِمْ وَليحسن خلقك»

ژباړه: د الله سبحانه و تعالی عبادت وکړه او څوک مه ورسره شريکوه، ويې ويل: يا رسول الله ماته ډېر

نصيحت وکړه، ويې فرمايل: د بدی په مقابل کې نېکي وکړه، وروسته يې وويل: يا رسول الله ماته ډېر

نصيحت وکړه، ويې فرمايل: استقامت ولره او اخلاق دي جوړ کړه.

له ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دی چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه پوښتنه وشوه:

ما أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ قَالَ: «تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ». قَالَ مَا أَكْثَرَ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ قَالَ:
«الْأَجْوَفَانِ الْفَمِ وَالْفَرْجِ»

ژباړه: هغه څه شی دی چې تر ټولو ډېر خلک جنت ته بیايي؟ ویې فرمایل: الهي تقوا او نېک اخلاق.
پوښتنه یې وکړه: څه شی تر نورو ډېر خلک دوزخ ته بیايي؟ ویې فرمایل: دوه خالیگاوې؛ خوله او شرمگاه.
ابو هريره رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل:

«أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا»

ژباړه: د ایمان لرلو له اړخه کامل مومنان هغه دي، چې غوره اخلاق ولري.

ام المومنین عائشه رضي الله عنه روایتوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل:

«إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدْرِكُ بِخُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ»

ژباړه: مومن د نېکو اخلاقو په وسیله د هغه چا په اندازه ثواب ترلاسه کوي، چې د ورځې روژه نیسي او د
شپې قیام کوي.

ابو هريره رضي الله عنه له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روایتوي چې ویې فرمایل:

«كَرَّمَ الْمَرْءَ دِينُهُ وَمَرُوءَتُهُ عَقْلُهُ وَحَسْبُهُ خُلُقُهُ»

ژباړه: د انسان عزت د هغه په دین کې دی، غیرت یې عقل دی او نسب یې په نېو اخلاقو کې دی.

څلورم: حلاله روزي

طبراني په الاوسط کې له ابن عباس رضي الله عنه څخه روایت کوي چې ویې ویل:

تَلَيْتَ هَذِهِ الْآيَةَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا). (البقرة 168) فَقَامَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مُسْتَجَابَ الدَّعْوَةِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا سَعْدُ أَطْبَ مَطْعَمَكَ تَكُنْ مُسْتَجَابَ الدَّعْوَةِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الْعَبْدَ لَيُقْذَفُ اللَّفْمَةَ الْحَرَامَ فِي جَوْفِهِ مَا يَتَقَبَّلُ مِنْهُ عَمَلٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَأَيُّمَا عَبْدٍ نَبَتْ لَحْمُهُ مِنَ السُّحْتِ وَالرِّبَا فَالنَّارُ أَوْلَى بِهِ»

ژباړه: دغه ایت مې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته تلاوت کړ؛ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا) وروسته سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه له خپل ځایه پورته شو او ویې ویل: یا رسول الله صلى الله

عليه وسلم ماته دعا وکړه چې الله (سبحانه وتعالی) زما دعا قبوله کړي. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ای سعده! غذا دې حلاله کړه، چې الله (سبحانه وتعالی) دې دعا قبوله کړي. قسم مې دې پر هغه ذات وي چې زما (محمد) روح یې په لاس کې دی، هر هغه بنده چې حرامه مړی په خوله کړي، د خلوبښت شیو او ورځو عبادت یې نه قبلېږي او هر هغه بنده چې د بدن غوښې یې په حرامو او سود سره وده وکړي، د هغه لپاره اور (دوزخ) غوره دی.

پر صحیح مسلم باندې د ابو نعیم په مستخرج کتاب کې له ابو هریره رضي الله عنه څخه کې روایت شوی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾. (المؤمنون 51) وَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (بقره: 172) ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَعُذِّي بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟»

ژباړه: ای خلکو! الله سبحانه وتعالی پاک دی، له پاکې پرته بل څه نه قبلوي او الله سبحانه وتعالی مومنانو ته د هغه څه امر کوي چې پیغمبرانو ته یې کړی، وروسته یې دغه ایت تلاوت کړ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ [مؤمنون: 51] ای پیغمبرانو! پاک خیزونه وخورئ او نېک کارونه ترسره کړئ، زه ستاسو پر عملونو خبر یم. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ [بقره: 172] ای هغو کسانو چې ایمان مو راوړی! هغه پاک خیزونه وخورئ چې تاسو ته مو درکړي دي. وروسته یې هغه کس یاد کړ چې اوږد سفر یې کړی، سترې ستومانه او گردو وهلی وي او خپل لاسونه اسمان ته لپه کوي او وایي: یا ربه! په داسې حال کې چې خواړه، څښاک او جامې یې له حرامو څخه دي او له حرامو تغذیه شوي دي، نو د داسې شخص دعا به څنگه قبلېږي؟

ژباړه: بهیر «ویار»